

Finanstilsynet

Juridisk kontor
Århusgade 110
2100 København K

Sendt pr. e-mail til:

hoeringer@ftnet.dk

kbn@ftnet.dk

ctn@ftnet.dk

snc@ftnet.dk

4. august 2017

Høring over forslag til lov om forsikringsformidling

Dansk Erhverv har den 23. juni 2017 modtaget høring over forslag til lov om forsikringsformidling og har i den forbindelse følgende bemærkninger.

Generelle bemærkninger

Formålet med loven er at gennemføre dele af direktiv 2016/97/EU om forsikringsdistribution, der skal sikre forbrugerne samme beskyttelse, uanset om de køber deres forsikringer direkte fra forsikringsselskabet, fra en agent eller fra en virksomhed, der formidler forsikringer. Administrative byrder er en belastning for danske virksomheder og svækker virksomhedernes konkurrenceevne, hvorfor disse ikke skal pålægges strengere byrder eller regulering end tilsvarende virksomheder i resten af EU.

Dansk Erhverv har derfor med glæde noteret sig, at lovforslaget som udgangspunkt er en direktivnær implementering af det bagvedliggende EU-direktiv, selvom der enkelte steder er tale om overimplementering.

Direktivet og dermed lovforslaget efterlader i mange henseender væsentlig rum for fortolkning. Dansk Erhverv skal generelt opfordre til, at regelsættet (inden for rammerne af EU-direktivet) kommer til at afspejle en proportional afvejning af hensynet til kunderne og de omfattede virksomheder.

Loven vil gælde helt eller delvist for en række forskelligartede brancher, herunder forsikringsmæglere, rejsebranchen og elektronikforretninger.

/KBM
kbn@danskerhverv.dk

Side 1/11

-

Deres ref.: J.nr. 14-1910868

Vores ref.: SAG-2016-02149

En del af disse har ikke tidligere været underlagt Finanstilsynet og udøver alt andet lige forsikringsformidling på en lille skala. Dette bør implementeringen tage højde for blandt andet ved at respektere direktivets bagatelgrænser og generelt undgå unødvendige byrder. På den baggrund bør der generelt skabes større klarhed omkring implementeringen og administrationen af reglerne, og underliggende bekendtgørelser bør udstedes hurtigst muligt, således at de omfattede virksomheder kan nå at indrette sig på reguleringen, inden den træder i kraft.

I afsnittet nedenfor ses vores specifikke bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser, men særlig vigtigt for Dansk Erhverv er:

- At få fastlagt præcist, hvornår loven finder anvendelse særligt i relation til forståelsen af lovens § 1, stk. 2, hvorefter loven under nærmere betingelser ikke finder anvendelse på accessoriske forsikringsformidlere. Her efterlyser Dansk Erhverv en mere klar afgrænsning af definition af beløbsgrænse mv., så der ikke senere opstår tvivl.
- At lovens § 7, stk. 3, om årlige indberetninger udgår af lovforslaget eller modificeres, så bestemmelsen ikke pålægger forsikringsformidlerne disproportional byrder. Reglen findes ikke i direktivet og er en dansk overimplementering.
- At fortolkningen af § 10 om krav til ansatte i accessoriske forsikringsformidlere bliver afbalanceret, herunder at bestemmelsen alene kommer til at gælde for medarbejdere med overordnet ledelsesansvar.
- At de krav til god skik, der i medfør af § 12 forventes fastsat i en bekendtgørelse, bliver proportionelle. Eksempelvis skal det fremgå udtrykkeligt af lovbemærkningerne, at det i visse tilfælde bør være muligt at generere en automatisk analyse af den enkelte kundes behov uden, at eksisterende forsikringer indhentes og analyseres (dette vil være nærmest umuligt at administrere i praksis).
- Endelig havde Dansk Erhverv gerne set, at direktivets artikel 17-30, som forventes implementeret i en bekendtgørelse om god skik, var skrevet direkte ind i lovforslaget og underlagt den almindelige lovgivningsproces i Folketinget.

Vi skal ikke undlade at bemærke, at den lovgivningsmæssige proces helt generelt er tilrettelagt uhensigtsmæssigt. Om end det er positivt, at lovens ikrafttrædelse er fastsat til den 23. februar 2018, som også er implementeringsfristen ifølge direktivet, undrer vi os over, at et så omfattende regelsæt med tilhørende bekendtgørelser først sendes i høring ca. ½ år før den forventede ikrafttrædelse og midt i en sommerferieperiode. Direktivet blev vedtaget den 20. januar 2016, hvorfor det burde have været muligt at sende lovforslaget i høring på et tidligere tidspunkt.

Lovforslaget medfører, at der skal føres tilsyn med 800 virksomheder, hvoraf en stor del ikke tidligere har været omfattet af lignende regulering. At de økonomiske og administrative konsekvenser

for erhvervslivet er vurderet til henholdsvis 10 og 4 mio. kr. virker derfor helt ude af trit med virkeligheden, når det tages i betragtning, at disse virksomheder skal sætte sig ind i ny kompleks regulering, implementere og administrere denne, udvikle it-systemer m.v.

Vi henstiller derfor til, at der foretages en ny mere realistisk vurdering af lovforslagets konsekvenser for erhvervslivet.

Specifikke bemærkninger

Kapitel 1 – anvendelsesområde og definitioner

§ 1 - accessoriske forsikringsformidlere

Det fremgår af lovens § 1, stk. 1, at loven finder anvendelse på forsikringsformidlere, genforsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere.

Som eksempler på accessoriske forsikringsformidlere nævner lovbemærkningerne blandt andet elektronikforretninger, der formidler forsikringer for de varer, de sælger, og rejseselskaber, der formidler rejseforsikringer.

Af væsentlig betydning for disse brancher er derfor at få fastlagt forståelsen af lovens § 1, stk. 2, hvorefter loven under visse betingelser ikke finder anvendelse på accessoriske forsikringsformidlere.

En af betingelserne for, at loven ikke finder anvendelse på en accessorisk forsikringsformidler, er, at forsikringsaftalens årlige præmiebeløb højst udgør 600 euro, eller når forsikringen udgør et supplement til en tjenesteydelse, som opfylder betingelserne i § 1, stk. 2, nr. 1, nr. a, varigheden af denne tjenesteydelse højst er tre måneder, og forsikringens årlige præmie højst udgør 200 euro pr. person, jf. § 1, stk. 2, nr. 2.

Forkert implementering af artikel 1, stk. 3, litra c, i relation til tjenesteydelser:

Andet led i § 1, stk. 2, nr. 2, henviser til lovens § 1, stk. 2, nr. 1, litra a, og derved ”manglende brug af tjenesteydelsen”.

§ 1, stk. 2, nr. 2, henviser ikke til § 1, stk. 2, nr. 1, litra b, som vedrører ”tab eller beskadigelse af bagage og andre risici i tilknytning til en rejse”. Her finder 200 euro-grænsen pr. person efter formuleringen af lovforslaget således ikke anvendelse.

Dette er en forkert implementering af direktivets artikel 1, stk. 3, litra c, idet direktivets bestemmelse i forhold til 200 euro-grænsen både undtager forsikringer omfattet af § 1, stk. 2, nr. 1, litra a og b. Artikel 1, stk. 3, litra c, henviser således til artikel 1, stk. 3, litra a, som både dækker § 1, stk. 2, nr. 1, litra a og b.

Dansk Erhverv foreslår, at lovtæksten revideres, således at § 1, stk. 2, nr. 2, henviser til ”betingelserne i nr. 1, litra a eller b”.

Beregningen af det årlige præmiebeløb:

Relevant er dernæst, hvorledes det maksimale årlige præmiebeløb pr. forsikringsaftale beregnes.

Ved eksempelvis grupperejser vil det – ifølge vores oplysninger – ikke sjældent forekomme, at præmien for en afbestillingsforsikring overstiger 600 euro. Samtidig kan det meget vel tænkes, at en flerårig forsikring for et dyrt fjernsyn vil koste mere end 600 euro.

I lovens § 1, stk. 2, nr. 2, bruges udtrykket ”forsikringsaftalen”. Herved må forstås, at det er den enkelte forsikringsaftale (police) som sådan, der ikke må have en højere årlig præmie end 600/200 euro.

Dette betyder (med forbehold for deciderede omgåelsestilfælde), at loven eksempelvis ikke finder anvendelse, når:

- Der i forbindelse med en grupperejse af fire måneders varighed indgås 20 separate forsikringsaftaler for de 20 deltagere på rejsen med en præmie på hver 50 euro.
- Der sælges forskellige typer forsikringer i forskellige forsikringsaftaler, og præmierne hver for sig ligger under 600/200 euro.
- Hvis der ved samme købstransaktion i en elektronikforretning tegnes to separate forsikringer med en samlet præmie på over 600 euro (eksempelvis 550 euro for et fjernsyn og 75 euro for et stereoanlæg), når blot der indgås en forsikringsaftale for hvert produkt.
- Når der sælges en fireårig forsikring for et fjernsyn, og præmien i alt udgør 800 euro.

I direktivets artikel 1, stk. 3, litra b, står således, at præmiebeløbet ikke må overstige 600 euro ”pro rata på årsbasis”. Heraf må følge, at man ved beregningen af præmiebeløbet for en forsikring, der strækker sig over flere år, skal fordele præmiebeløbet pro rate (forholdsmæssigt) ud på de enkelte år.

En accessorisk forsikringsformidlers salg af en fireårig elektronikforsikring med et samlet præmiebeløb på 800 euro vil herefter ikke være omfattet af loven, idet det årlige præmiebeløb er på 200 euro. I den forbindelse er det en teknikalitet, om præmien for en flerårig forsikring betales ”up front” eller i flere årlige rater.

Dansk Erhverv foreslår, at ovenstående og lignende eksempler skrives direkte ind i lovbemærkningerne for at sikre klarhed omkring lovens anvendelsesområde.

Typer af rejseforsikringer undtaget:

For så vidt angår rejsebranchen fremgår det tilsyneladende uden forbehold af lovbemærkningerne side 57, at en række rejseforsikringer ikke er omfattet af loven. Dette må bero på forudsætningen om, at præmiebeløbet ikke overstiger grænserne i § 1, stk. 2, nr. 2, hvilket lovbemærkningerne bør præcisere.

Dernæst bør lovbemærkningerne præcisere, at alle typer rejseforsikringer kan undtages efter § 1, stk. 2. I lovbemærkningerne side 57 angives, at "rejseforsikringer, der dækker tab af bagage, hjemtransport ved sygdom eller død, behandlinger og transport ved sygdom eller erstatningsrejser", ikke er omfattet.

I direktivet såvel som lovtæksten undtages manglende brug (afbestilling), tab eller beskadigelse af bagage og "andre risici i tilknytning til en rejse". Alle rejseforsikringer dækker risici i tilknytning til en rejse og vil derfor være omfattet af enten en af de specifikt nævnte forsikringstyper eller opsamlingsbestemmelsen om "andre risici".

Særligt for så vidt angår tillægsforsikringer til varer

Af lovens § 1, stk. 2, nr. 1, litra a, fremgår, at forsikringer, der udgør et supplement til en vare og dækker "risikoen for driftstab ved tab af eller beskadigelse af varen", kan undtages.

Lovteksten mangler et komma efter "ved", som ellers er i direktivteksten. Dette komma skal tilføjes lovtæksten, da det manglende komma er meningsforstyrrende. Således undtages ifølge direktivet forsikringer, der dækker "risikoen for driftsfejl ved, tab af og beskadigelse af varen". Dette må følgelig også være tilfældet efter den danske lovgivning.

Endelig foreslår Dansk Erhverv, at terminologien i lovens § 1, stk. 2, nr. 1, litra a, som omhandler "driftstab", tilpasses direktivets artikel 1, stk. 3, litra a i), der anvender betegnelsen "driftsfejl". Betegnelsen "driftstab" indikerer, at forsikringen skal dække et decideret tab hos kunden, som skyldes en fejl ved varen, mens "driftsfejl" blot indikerer, at forsikringen skal dække en situation, hvor produktet ikke fungerer, som det skal. Den nuværende formulering af § 1, stk. 2, nr. 1, litra a, vil således – efter sin ordlyd – alt andet lige indskrænke bestemmelsens anvendelsesområde i strid med direktivteksten.

Kan en accessorisk formidler være delvist omfattet?

Dansk Erhverv antager, at det alene er de forsikringer, der ikke undtages efter § 1, stk. 2, som loven gælder for.

Hvis en accessorisk forsikringsformidler sælger 100 forsikringer, hvoraf de 99 undtages efter § 1, stk. 2, kan den omstændighed, at præmien for den sidste forsikring overstiger 600/200 euro, ikke indebære, at lovens krav skal iagttages ved salget af de 99 øvrige forsikringer. Dette forhold bør lovbemærkningerne adressere.

§ 2 – definitioner

En accessorisk forsikringsformidler defineres i lovens § 2, nr. 5, som en fysisk eller juridisk person, som ikke er et kreditinstitut eller et investeringselskab, der mod vederlag indleder eller udøver forsikringsdistributionsvirksomhed som en accessorisk aktivitet, under forudsætning af at betingelserne i § 2, nr. 5, litra a-c, er opfyldt.

I lovbemærkningerne side 29 anføres om lovens anvendelsesområde, at ”hvis banker og pengeinstitutter udelukkende udøver accessorisk forsikringsdistribution, vil de ikke være omfattet af de foreslåede bestemmelser”, idet det er en betingelse, at man ”ikke udøver forsikringsdistribution som hovederhverv, og at den pågældende kun distribuerer forsikringsprodukter, der udgør et supplement til en vare eller en tjenesteydelse”.

Vi forstår umiddelbart loven således, at en bank ikke kan være en accessorisk forsikringsformidler, men godt en forsikringsformidler, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Vi mener dog, at lovbemærkningerne i langt højere grad, end det er tilfældet nu, bør præcisere, hvornår banker omfattes af loven.

Kapitel 2 – tilladelse og registrering

§ 3 – tilladelse til at udøve forsikringsformidling eller genforsikringsformidling

Et af kravene til at opnå tilladelse hos Finanstilsynet er, at virksomheden har en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav, jf. § 3, stk. 2, nr. 3. Dansk Erhverv går ud fra, at en virksomheds eventuelle eksisterende ansvarsforsikringer kan bruges i den forbindelse, hvilket lovbemærkningerne bør præcisere.

Et andet krav er, at virksomheden har ”truffet foranstaltninger for at beskytte kunderne mod manglende betalingsevne hos forsikringsformidleren eller genforsikringsformidleren” ved brug af en frigørelsesattest eller oprettelse af en særlig konto med sikkerhed, jf. § 3, stk. 2, nr. 4, litra a og b. Dansk Erhverv bemærker, at kravene i litra a og b alene kan være relevante for de formidlere, som rent faktisk modtager betalinger på en kundes vegne, hvilket bør præciseres i lovbemærkningerne.

§ 4 – registrering som accessorisk forsikringsformidler

I henhold til § 4, stk. 1, skal man registreres hos Finanstilsynet, inden man må udøve accessorisk forsikringsformidling. Det er en betingelse for at opnå registreringen, at kravene i § 3, stk. 2, nr. 1 og 3-6, og stk. 3, samt § 10, stk. 1, er opfyldt, jf. § 4, stk. 2.

Af lovbemærkningerne side 68 fremgår, at virksomheden skal dokumentere, at den opfylder betingelserne i § 3, stk. 2, nr. 1 og 3-6, samt stk. 3. Dansk Erhverv antager i den forbindelse, at virksomheden ikke skal dokumentere opfyldelsen af § 10, stk. 1, om egnetheds- og hæderlighedskrav til dens ansatte, idet pligtsubjektet i forhold til denne bestemmelse er den ansatte, jf. om § 10 nedenfor. Dette bør dog fremgå udtrykkeligt af lovbemærkningerne.

Endelig forstår vi § 1, stk. 2, sammenholdt med § 4 således, at en accessorisk forsikringsformidler, der i det hele er undtaget loven efter § 1, stk. 2, ikke skal registreres hos Finanstilsynet. Dette forhold bør specificeres i bemærkningerne til § 4.

§ 7, stk. 3 – årlige indberetninger

Af § 7, stk. 3, fremgår, at en forsikringsformidler hvert år skal indberette virksomhedens omsætning, antal kunder, antal ansatte med kundekontakt og antal indgåede kundeaftaler til Finanstilsynet.

Bestemmelsen genfindes ikke i direktivet og er en dansk overimplementering.

I lovbemærkningerne side 71 anføres, at det er ”vurderingen, at de fire nøgletal er tal, som det ikke vil være forbundet med særlig store administrative byrder for virksomhederne at fremfinde og indberette”. Hertil bemærkes, at det stik imod angivelsen i lovbemærkningerne forventes at blive særdeles ressourcekrævende at indsamle oplysninger om antal kunder, antal ansatte med kundekontakt og antal indgåede kundeaftaler, da disse oplysninger ikke kan genereres automatisk. Forsikringsformidlerne vil således skulle investere i nye it-systemer og ændre interne procedurer med betydelige omkostninger til følge.

De byrder, som lovforslaget på dette punkt medfører, er langt fra proportionelle med Finanstilsynets behov for at have oplysningerne.

Samtidig er det uklart, hvordan begreberne ”antal kunder” og ”antal indgåede kundeaftaler” skal forstås.

Dansk Erhverv foreslår, at § 7, stk. 3, udgår eller alternativt, at der alene skal gælde en pligt til at levere oplysninger om omsætning og samlede antal ansatte i virksomheden. Dette må være tilstrækkeligt til at ”give Finanstilsynet et overblik over markedet for forsikringsformidling og mulighed for at følge udviklingen”, jf. lovbemærkningerne side 71.

§ 10 – krav til ansatte i accessoriske forsikringsformidlere

Bestemmelsen fastlægger en række krav til ansatte i accessoriske forsikringsformidlere, som har ”ansvar” for distribution af accessoriske forsikringer. Der foretages dog ikke en definition af, hvad der ligger i at have ”ansvar”.

I og med en række virksomheder, som ikke har forsikringsformidling som deres hovederhverv, nu omfattes af loven, er det vigtigt at bestemmelsen fortolkes afbalanceret.

Dansk Erhverv foreslår derfor – med henvisning til at direktivet tager udgangspunkt i personer med ledelsesansvar – at en ansat med ”ansvar” i denne henseende bør forstås som en person med det overordnede ledelsesansvar for selve forsikringsdistributionen, således at eksempelvis en medlemleder, almindelig konsulent eller sælger ikke omfattes.

Af lovbemærkningerne side 81 fremgår, at det er den ansatte, der er pligtsubjektet i forhold til § 10, og dermed den ansatte, som har ansvaret for at give meddelelse til den registreringsansvarlige, jf. § 10, stk. 2. Heraf følger umiddelbart, at bestemmelsen ikke pålægger den accessoriske forsikringsformidler en pligt til at ”overvåge” overholdelsen af bestemmelsen ved eksempelvis at indhente straffeattester eller lade den ansatte afgive skriftlige erklæringer om forholdene i § 10.

Dansk Erhverv mener dog ikke, at lovbemærkningerne i tilstrækkeligt omfang afklarer dette. Dansk Erhverv foreslår, at det præciseres, at den accessoriske forsikringsformidler ikke har et medansvar for, at bestemmelsen overholdes, eller skal vurdere forholdene ved ansættelse af medarbejderen. Hvis den accessoriske forsikringsformidler skal informere medarbejderen om kravene i bestemmelsen ved ansættelse, bør dette forhold præciseres i lovbemærkningerne.

Den naturlige sproglige forståelse af § 10, stk. 1, nr. 2, må endvidere medføre, at bestemmelsen alene vedrører aktuelle sager om konkurs. Bestemmelsen bør ikke være til hinder for, at en person, der tidligere har været under konkursbehandling, varetager en stilling omfattet af § 10. Dette bør præciseres i lovbemærkningerne.

Kapitel 3 – kompetencekrav

§ 11, stk. 1 og 3 – kompetencekrav hos forsikringsformidlere og genforsikringsformidlere

Ifølge § 11, stk. 1, gælder kompetencekravene ”alle virksomhedens ansatte, som udøver forsikrings- eller genforsikringsdistributionsvirksomhed”.

Af lovbemærkningerne side 82 fremgår, at bestemmelsen vedrører ansatte, der er direkte beskæftiget med forsikrings- og genforsikringsdistribution samt personer i ledelsen med kundekontakt, mens administrativt personale ikke omfattes af kompetencekravet.

Dansk Erhverv forstår lovbemærkningerne således, at kompetencekravet alene gælder for personer, der har direkte kontakt med kunder i forbindelse med selve distribution af forsikringer, og skal opfordre til, at dette forhold præciseres.

Erhvervsministeren bemyndiges i § 11, stk. 3, til at fastsætte nærmere regler om kompetencekrav m.v. for personer omfattet af § 11, stk. 1. Dansk Erhverv mener, at der bør fastsættes kompetencekrav, som er proportionelle og varierer i forhold til de produkter, der formidles, og den rolle, som den enkelte medarbejder har. Endelig bør de relevante brancher inddrages i udarbejdelsen af kompetencekrav gældende for deres medarbejdere, og det bør i videst muligt omfang være muligt at bevare de eksisterende uddannelsesmoduler.

Kapitel 4 – god skik, aflønning, m.v.

§ 12, stk. 2 – bekendtgørelse om god skik

I henhold til § 12, stk. 2, bemyndiges Erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis, der implementerer direktivets artikel 17-30. Dansk Erhverv ser gerne reglerne, som udgør en væsentlig del af direktivet, skrevet direkte ind i lovforslaget og underlagt den almindelige lovgivningsproces i Folketinget.

Af lovbemærkningerne side 85 fremgår, at forsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere med den kommende bekendtgørelse får ”pligt til at lave en krav- og behovsanalyse af deres kunder, så kunderne får produkter, der er i overensstemmelse med deres krav og behov”.

For særligt mindre accessoriske forsikringsformidlere forekommer dette at være et noget omfattende tiltag henset til, at eksempelvis en elektronikforsikring eller en afbestillingsforsikring ikke er synderligt komplicerede forsikringsprodukter.

Af direktivets artikel 20, stk. 2, fremgår da også, at de oplysninger, der skal gives i en krav- og behovsanalyse, skal ”afpasses efter kompleksiteten af det forsikringsprodukt, der foreslås, og typen af kunden”. Dansk Erhverv skal på denne baggrund generelt opfordre til, at de fastsatte krav bliver proportionelle.

Således er det afgørende, at det eksempelvis bliver muligt i en salgsproces at generere en automatisk analyse af den enkelte kundes behov baseret på den bestilte rejse/det bestilte produkt. Et regelsæt, hvorefter kundens eksisterende forsikringer i alle tilfælde skal indhentes og analyseres vil være nærmest umuligt at administrere. Dansk Erhverv foreslår, at dette adresseres i lovbemærkningerne.

§ 12, stk. 3 – retningslinjer for redelig forretningsskik og god praksis

Af lovens § 12, stk. 3, fremgår, at Finanstilsynet efter forhandling med repræsentanter for forbrugerne og de relevante finansielle erhvervsorganisationer kan udarbejde og offentliggøre retningslinjer for redelig forretningsskik og god praksis på nærmere angivne områder.

Vi finder det positivt, at der med de forventede retningslinjer kan skabes klarhed omkring konkrete forhold i et generelt formuleret regelsæt, og at Finanstilsynet i den forbindelse inddrager erhvervslivet i forhandlingerne. Dansk Erhverv foreslår, at Finanstilsynet selvsagt også inddrager ikke-finansielle erhvervsorganisationer, hvis der udstedes retningslinjer af relevans for disses medlemmer.

§ 13 – aflønning

Reglerne om aflønningsstrukturer i § 13 bør kunne administreres pragmatisk og under hensyn til de gældende aflønningsformer i sektoren. Som det fremgår af lovbemærkningerne, bør § 13 således ikke indebære et forbud mod bestemte aflønningsstrukturer, som indeholder individuelle salgsmål eller bonusmål, så længe disse i øvrigt vurderes at overholde lovgivningen.

Kapitel 5 – supplerende krav til uafhængige forsikringsformidlere

§ 16 – uafhængige forsikringsformidlere

Det er hensigtsmæssigt, at det klarlægges, hvornår en forsikringsformidler må bruge betegnelsen uafhængig forsikringsmægler eller andre betegnelser, der giver indtryk af, at formidleren er uafhængig.

Vi skal dog opfordre til, at uafhængighedsbegrebet fastlægges mere tydeligt i lovtæksten, end tilfældet er med det foreliggende lovforslag. Dette kan eksempelvis ske ved at definere begreberne ”uafhængig forsikringsmægler” og ”uafhængig forsikringsformidling” i lovens § 2.

§ 16, stk. 1, nr. 2 - provision

Af § 16, stk. 1, nr. 2, fremgår, at en uafhængig forsikringsformidler ikke må modtage provision eller andet vederlag, medmindre denne provision fuldt ud videregives direkte til kunden.

Pligten til at videregive provisionen bør ikke være til hinder for, at en forsikringsformidler eksempelvis modregner et forfaldent salær på 100.000 i en modtagen provision på 1 mio. kr., inden resten af provisionen (900.000 kr.) videregives til kunden. Dette vil alt andet lige spare administrative omkostninger hos både formidleren og kunden, uden at formidlerens uafhængighed kompromitteres. Dansk Erhverv foreslår adgangen hertil præciseret i lovbemærkningerne.

Kapitel 7 – grænseoverskridende virksomhed

§ 19, stk. 1 – meddelelse til Finanstilsynet

I henhold til lovens § 19, stk. 1, skal en forsikringsformidler, genforsikringsformidler eller accessorisk forsikringsformidler, der ønsker at udbyde grænseoverskridende tjenesteydelser, give Finanstilsynet meddelelse om en række forhold, herunder hvilke lande forsikringsformidlingen ønskes påbegyndt i (§ 19, stk. 1, nr. 2) og ”den relevante forsikringsklasse” (§ 19, stk. 1, nr. 4).

Lovbemærkningerne bør afklare, hvorledes § 19, stk. 1, nr. 2, skal forstås i forhold til forsikringsformidling via internettet. Hvilke lande er eksempelvis relevante, hvis man opretter en engelsksproget hjemmeside, som i princippet kan benyttes af kunder fra alle EU-lande?

Tilsyneladende implementerer § 19, stk. 1, nr. 4, ikke direktivets artikel 4, stk. 1, litra d, korrekt.

I den danske version af direktivet står der ”i givet fald den relevante forsikringsklasse”, mens den engelske version bruger ”if applicable...”. Af direktivet følger således, at der *alene* skal gives meddelelse om den relevante forsikringsklasse, hvis det ellers er relevant og kan lade sig gøre. Dette giver god mening, da man ikke nødvendigvis kender et markeds/en kundes behov ved opstart.

Dansk Erhverv foreslår, at lovforslaget præciseres på dette punkt.

Kapitel 8 – tilsyn m.v.

§ 28 – påbud om afskedigelse/fratagelse af ansvar efter § 10

Bestemmelsen giver Finanstilsynet hjemmel til at påbyde en accessorisk forsikringsformidler at ”afsætte” en ansat med ansvar for distribution af accessoriske forsikringer, hvis vedkommende ikke overholder kravene i § 10, stk. 1. Dette må betyde, at den accessoriske forsikringsformidler kun har pligt til iværksætte tiltag over for medarbejderen, når der foreligger et påbud fra Finanstilsynet, og at de strafferetlige sanktioner, der følger af en overtrædelse af bestemmelsen, alene kan komme på tale, hvis et påbud fra tilsynet ikke overholdes.

Selvom den nærmere forståelse af at ”afsætte” ikke beskrives i bemærkningerne til § 28, tillader vi os at antage, at det står den accessoriske forsikringsformidler frit for, om denne vil afskedige den ansatte eller blot fratage denne ansvaret for distributionen. Dette synes da også at være forudsat i bemærkningerne til § 10 (side 80), hvorefter formidleren kan ”afskedige den ansatte eller fratage den ansatte ansvaret”. Under alle omstændigheder bør lovbemærkningerne præcisere, hvad der forstås ved at ”afsætte”.

Dansk Erhverv står naturligvis til rådighed for en uddybning af dette høringssvar.

Med venlig hilsen

Kristian Aagaard Bach Mortensen
Advokat